

pligt, idet Landveisgrofterne betragtedes som lovligt Hegn. Jeg troer nu, at man meget snarere ved denne Bestemmelse har villet tildele Landveiene en Beskyttelse, idet man har betegnet som lovligt Hegn Noget, som vistnok intet Menneffe dengang vilde indrømme kunne være lovligt Hegn, nemlig en Landveisgroft af en ganske ringe Bredde.

Bonne: Den høitagtede Minister udtalte ved Begyndelsen af sin Modstand mod det af mig stillede Forslag, at det indeholdt et Brud paa Forordningen af 1794, og at den Hegnstilstand, jeg havde nævnt som bestaaende, ikke var lovlig efter Forordningen af 1794. Men det selve Lovforslaget gaaer ud paa, er jo netop at forandre Forordningen af 1794 saaledes, at Alt, hvad der har ligget som magtesløst og dødt, bliver ophævet, medens det, der kan anses som brugeligt, bliver optaget i den nye Lov. Den høitærede Minister førte ikke noget Bevis for, at det af mig for tvende enkelte Tilfælde foreslaaede sagkyndige Skjøn var til Skade for Noget, eller at der var andre Forhold end dem, hvortil jeg havde sigtet, hvor Forslaget kunde være skadeligt, og det betragter jeg som en Støtte for mit Forslag. Derimod kan Forslaget, naar det vedtages, som det staaer, uden den af mig stillede Ændring, blive skadeligt i mange Tilfælde. Jeg skal eksempelvis anføre factiske Forhold, som ere mig bekendte. Som allerede antydet er der Mange, som efter stilltende Overenskomst have beplantet et Hegn mod Naboen og vedligeholdt denne Plantning i en længere Aarrække, maaskee saalænge, at der er Hævd paa disse Plantninger; og de ville naturligtvis blive nedrevne, naar Hegnet bliver deelt. Der er et andet Tilfælde, som jeg ogsaa har Kjendskab til, nemlig angaaende et Hegn med Beplantning om en Plantage. Der have Plantageeierne i Forbindelse med de tilstødende Lodsseiere opført Hegnet. Det har ikke interesseret Lodsseierne at beplante Hegnet, det er udført af det Actieselskab, der beplanter Arealet. Naar nu den Deling foretages, der efter Lovudkastet skal finde Sted, og Lodsseierne saaledes komme i Besiddelse af det halve Hegn, vil Følgen deraf blive, at de unge Træer, der nu staae beskyttede af Hegnplantningen, ved

Udrydningen af Plantningen kunne blive aldeles blottede for Læ. Den høitærede Minister udtalte, at der efter Forordningen af 1794 ikke er nogen Forpligtelse til at skaffe Læ; men jeg tillader mig dog at paastaae, at det er den gjennemgaaende Mand i Forordningen af 1794, at der skal opføres levende Hegn, og naar dette er Tilfældet, troer jeg ogsaa, man maa forudsætte, at det har været Lovgivernes Tanke, at det levende Hegn ikke alene skulde tjene til at frede mod løsgaaende Creaturer, men ogsaa til paa anden Maade at beskytte de tilstødende Jorder, navnlig ved at give Læ. Men hvad jeg i Særdeleshed lægger megen Vægt paa, er, at en Nabo ikke paa nogen som helst Maade bør kunne være istand til at foretage Forandringer ved de bestaaende Hegn, hvorved de tilstødende Jordbrugere kunde lide noget som helst Tab, og foruden de Forhold, som jeg nævnte før, skal jeg nu yderligere tilføie, at det ogsaa kan blive Tilfældet, hvor der nu er uigjennemtrængelige Hegn, f. Ex. Steengjærder, at en Lodsseier, der kommer i Besiddelse af dette Hegn, bortfører Stenene i Hegnet til Fordeel for sig selv, hvorved da den tilstødende Jordbruger kommer til at mangle det Beskyttelsesmiddel mod Gjennembrud af Hegnet, som han har søgt ved at opføre det af Steen.

Indenrigsministeren: Det er dog ikke blot de levende Hegn, som man i Forordningen af 1794 havde saa stor Forskjærlighed for; den staaer jo i accurat det samme Forhold til Steengjærder uden Beplantning. Jeg troer i Virkeligheden, at Forordningen af 1794, hvormange Hensyn den end har taget, baade til Høire og Venstre, saa dog med Hensyn til dette Punkt — Hegnens Beskaffenhed — i Virkeligheden kun har havt Fredningen for Dte. — Jeg begjærede nærmest Ordet for at besvare det Spørgsmaal, som det ærede 2det Medlem for 6te Kreds (C. Andersen) rettede til mig. Jeg troer, jeg kan gjøre det blot ved at henvisse det ærede Medlem til de nu gjældende Bestemmelser i § 11 af Forordningen 1794, thi det af mig i § 3 foreslaaede, at Enhver, som har mere end den halve Hegnsfræetning at vedligeholde, kan